

தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழக

நோர்வேக்கிளையின் உதவியுடனான

கோப்பாய்

போஷாக்குப்புனர்வாழ்வுநீலையம்

தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம்
TAMILS REHABILITATION ORGANIZATION
போசாக்கு புனர்வாழ்வுநீலையம்
NUTRITION REHABILITATION CENTRE
1997-1998
P. R. O. I. L.

● செயற்திட்ட விபரம்

தமிழீழ மக்களுக்கு,

எமது மண்ணின் மீதான பொருளாதாரத் தடைகள் எமது மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை மோசமாகப் பாதித்துவருகின்றன. உணவுப்பொருட்கள், மருந்துகள், திரீபோஷா, குழந்தைகள் மற்றும் கர்ப்பிணித் தாய்மார்களுக்கான தடுப்புமருந்துகள் என்பவற்றின் மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள தடைகள் அண்மைக்காலத்தில் இதனை மேலும் மோசமடையச் செய்துள்ளன.

கிராமங்களில் உழைக்கின்ற ஆண்களை இழந்துள்ள அல்லது தொழில் இழந்துள்ள குடும்பங்களின் குழந்தைகள் போசாக்குநிலையில் மிகவும் மோசமாகத் தாக்கப்பட்டுள்ளனர். யாழ் மாவட்டத்தில் மட்டும் அடுத்த பிறந்ததனைத்தப் பூர்த்திசெய்வதற்குமுன்பே இறந்துவிடக்கூடியநிலையில் மூவாயிரம் குழந்தைகள் உள்ளனர் என்ற அதிர்ச்சிதரும் உண்மையை யாழ். பல்கலைக்கழக சமூக மருத்துவபீட விரிவுரையாளர்கள் அண்மையில் வெளியீட்டுள்ளனர்.

இது தொடர்பாக தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழகம் யாழ் பல்கலைக்கழக சமூக மருத்துவபீட விரிவுரையாளர்கள், தாய் சேய் நல வைத்திய அதிகாரிகள் உட்பட பலரது ஆலோசனைகளைப் பெற்று உடனடி நடவடிக்கையில் இறங்கியுள்ளது.

எமது இலக்கு அடுத்த பிறந்த தினத்திற்கு முன்னரே இறக்கக்கூடிய நிலையிலுள்ள குழந்தைகளைப் பாதுகாத்து வாழவைப்பதேயாகும்.

இவ்வகையில் கோப்பாய் சுகாதார வைத்திய அதிகாரி பிரிவிலுள்ள சுமார் 1200 குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கும் அரிய பணியை தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழக நோர்வேக்களை பொறுப்பேற்றுள்ளது. போஷாக்குப் புனர்வாழ்வுநிலையம் எனப்படும் இத்திட்டம் 01.04.1993 தொடக்கம் எமது பொறுப்பில் இயங்கத்தொடங்கியுள்ளது. இத்திட்டத்தின் வருடாந்தச் செலவு ஏறக்குறைய 2.5 மில்லியன் ரூபாய்களாகும்.

எமது எதிர்காலச்சந்ததியினரை சாவி்லிருந்து காப்பாற்றும் இந்த உயர்ந்த பணிக்கு நோர்வே வாழ் தமிழ்மக்கள் பூரண ஒத்துழைப்பு வழங்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் இத்திட்டம் தொடர்பான விபரங்களை முன்வைக்கிறோம்.

தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழக நோர்வேக்களை

01.05.1993

தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம்
Tamil Rehabilitation Organisation

83/2, K. K. S. Road,
Kokkuvil,
Sri Lanka.

83/2, காங்கேசன் துறை வீதி,
கொக்குவில்.

14. 12. 1992.
நிர்/ப/18/92.

பொதுப்பாளர்,
தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம்,

இங்கு மக்களுடைய நெருக்கடிகள் மேலும்மேலும் அதிகரித்தே வருகிறது. தாய்மார்கள், குழந்தைகளைப் போல ஆக்குமீலை மிகமோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இவ்விடயங்களில் உலகக் கவனத்தை பெறக்கூடியவகையில் செயல்படவேண்டியது மிகவும் அவசியம். இன்ற சோமாலியாவுக்கு உணவுமழங்குவதில் தீர்மானம் எடுக்க சாமத்தீவ்விட்டதாகக் கூறும் ஐக்கியநாடுகள் சபை, இதேபோன்றதான் ஒருநாள் எமது விடயத்திலும் கறவேண்டியிருக்கும்.

சுடந்த இறங்குமாதங்களில் மட்டும் இருநூறுக்குமேற்பட்ட குழந்தைகள் யாழ். மாவட்டத்தில் மட்டும் இறந்துள்ளார்கள். போலந்தாக்கில்லாமையும், போலந்தாக்கில்லாமையால் இன்று இங்குள்ள சுகாதாரச் சீர்கேடுகளை தாங்கிக்கொள்ள முடியாமையும், பிரித்தொடர்பான சிகிச்சைகளுக்கு வாய்ப்பில்லாமையுமே இன்றைய மரணங்களுக்கு காரணங்களாக அமைகின்றன.

இன்னும் மருத்துவ நிபுணர்கள் தமது சமீப்பிப்படி தற்போதைய நிலையில் யாழ். மாவட்டத்தில் 3,000க்கு மேற்பட்ட குழந்தைகள் சரியான பராமரிப்பு இல்லாவிட்டால் அடுத்த ஓராண்டில் இறந்துவிடுவார்கள் என்று எச்சரித்துள்ளார்கள்.

இவ்விடயத்தில் நின்ற பலரும் அதிக ஆர்வமாகாட்டி பல்கலைக்கழகத்தின் டாக்டர் விவான அறிக்கை ஒன்றைப்பெற நடவடிக்கைகள் எடுத்துள்ளார்கள்.

நோர்வே செஞ்சியவைச் சங்கம், யு.எம்.எச்.சி.ஐர். என்பன இந்நிலைமைகளை அறியாதீர்க்கச் சென்றன. இவ்விடயத்தில் கூடியவனத்தை சர்வதேச அமைப்புகள் எடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென எதிர் பார்ச்சி-றோம்.

நன்றி.

இப்படிக்கு,
தங்கள் உண்மையுள்ள,

போஷாக்கு புனர்வாழ்வு நிலையம்

உலக அரங்கில் ஐரோப்பிய நாடுகள் எவ்வாறு உயர்வானதோர் வாழ்க்கைத் தரத்தைக் கொண்டுள்ளனவோ அதேவகையில் ஆசிய நாடுகளின் வாழ்க்கைத் தரத்துடன் ஒப்பிடும்போது யாழ். குடாநாட்டின் வாழ்க்கைத் தரம் மிகவும் உயர்ந்ததாகவே இருந்துவந்துள்ளது. இலங்கையிற்கூட ஏனைய பகுதிகளிலும் பார்க்க யாழ். குடாநாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் மிகவும் உயர்ந்ததாகவே இருந்துள்ளது.

1983 இன் பின்னர் எமது நாட்டில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிகள் எமது மக்களுடைய பொருளாதார நிலையையும் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் பாதித்தது. இந்நிலை படிப்படியாக மோசமடைந்து 1990 யுத்தத்தின் பின்னர் மேலும் மோசமாகியுள்ளது.

எங்களுடைய மக்களுடன் கடந்த 3 ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றிவருகின்ற எம்மால் எமது மக்கள் உளரீதியாகவும் உடல்ரீதியாகவும் அடைந்துள்ள பாதிப்புகளை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

நாங்கள் தினமும் நேரடியாகக் காணும் உண்மை பலகாலமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. யாழ். குடாநாட்டு மக்கள் உடல் ரீதியாக பெரிய அளவில் பாதிக்கப்படவில்லையெனத் தெரிவிக்கப்பட்டுவந்தது.

இவ்விடயம் சம்பந்தமாக நாங்கள் மேலும் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தியவகையில் வெளியுலகின் பார்வையிற் படுகின்ற நகாப்புறங்களைச் சார்ந்த, ஏற்கனவே மிகவும் உயர்ந்த போஷாக்குநிலையில் இருந்த மக்கள் இன்று போஷாக்குநிலையில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளபோதும் இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளுடன் ஒப்பிடும்போது இவர்களது தாக்கம் வெளியுலகிற்குத் தெரியவில்லை என்பதை அறியமுடிகிறது.

அதேவேளை கிராமங்களில் உழைக்கின்ற ஆண்களை இழந்த அல்லது தொழில் இழந்துள்ள பெருமளவு குடும்பங்கள் போஷாக்குநிலையில் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளபோதும் இவர்களது நிலையும் வெளியுலகிற்குத் தெரியவரவில்லை என்பதை அறியமுடிகிறது.

எங்களுடைய மக்கள் எதிரியாப்பியா, குடான போன்று போஷாக்குநிலையின் அந்தத்துக்குச் செல்லவில்லை என்றபோதும் இன்று ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்பு அடுத்த நாறு ஆண்டுகளுக்கு எமது சமூகத்தை எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்போகின்றது என்பதை இங்குள்ள தாய்மேய்நல வைத்திய அதிகாரிகளும் யாழ் பல்கலைக்கழக சமூக மருத்துவ பீட விரிவுரையாளர்களும் தகுந்த ஆய்வுகள் மூலம் எமக்குத் தெளிவாகியுள்ளனர்.

குறிப்பாக, பிறக்கின்ற குழந்தைகள் அடுத்தவருகின்ற 5 ஆண்டுகளில்

போஷாக்குநிலையில் பாதிக்கப்படும்போது அவர்களது முனைவளர்ச்சியும் பாதிக்கப்படுகிறது. முதலாம், இரண்டாம் உலக யுத்தகாலத்தில் பிறந்த ஜெர்மனியர்கள் உயரம் குறைந்தவர்களாக அவதானிக்கப்படுவதையும் ஆதாரபூர்வமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

இதனால் உயரத்திற்கு ஏற்ற நிறை என்ற பொது அலகுமுறையைக் கடைப்பிடிக்கமுடியாததையும் வயதுக்கேற்ற எடையைக் கவனத்திற்கொள்ளவேண்டும் என்பதையும் தெளிவாக்கியுள்ளனர்.

இந்தவகையில் நடத்தப்பட்ட பல ஆய்வுகளிலிருந்து மிகவும் அதிர்ச்சியைத் தரக்கூடிய உண்மை வெளிப்பட்டுள்ளது. யாழ். குடாநாட்டில் மட்டும் அடுத்த பிறந்ததினத்தைக் கொண்டாட முடியாதநிலையில் 3000 குழந்தைகள் உள்ளமை உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சோமாலிய மக்களுக்கு உதவிவழங்கத் தாமதம் செய்துவிட்டதாக இன்று ஐக்கிய நாடுகள் சபை வருத்தம் தெரிவிப்பதுபோல் நாளை எமது குழந்தைகள் விடயத்திலும் உலகம் கவலைதொரிவிக்கக்கூடும்.

ஆனால், நாங்கள் உண்மையைப் புரிந்துகொண்டும் இன்று மௌனமாக இருக்கமுடியாது; நாளை கவலை தெரிவிக்கவும் முடியாது. இது தொடர்பாக தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழகம் யாழ். பல்கலைக்கழக சமூக மருத்துவபீட விரிவுரையாளர்கள், தாய்சேய்நல வைத்திய அதிகாரிகள் உட்பட பலருடைய ஆலோசனைகளைப்பெற்று உடனடியான நடவடிக்கையில் இறங்கியுள்ளது.

எமது இலக்கு அடுத்த பிறந்ததினத்திற்கு முன்னரே இறக்கக்கூடியநிலையிலுள்ள குழந்தைகளைப் பாதுகாத்து வாழவைப்பது என்பதேயாகும். இவ்வகையில் 200 குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கக்கூடியதொர் அரிய பணி தங்களிடம் விடப்படுகின்றது. இத்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் காலத்திலேயே இந்நிலைக்கு வரக்கூடிய மேலும் 1000 குழந்தைகளை இந்நிலைக்கு வரவிடாமல் தடுக்கும் நடவடிக்கையிலும் ஈடுபடமுடிகிறது.

திட்டத்தைச் செயற்படுத்தும் முறை

யாழ். குடாநாட்டில் தற்பொழுதுள்ள 7 சுகாதார வைத்திய அதிகாரிகள் பிரிவுகளிலும் போஷாக்குப் புனர்வாழ்வுநிலையங்களை அமைத்தல். இச் சுகாதார வைத்திய அதிகாரிகள் பிரிவுகளாவன:

1. தெல்லிப்பறை	5. பருத்தித்துறை
2. உடுவில்	6. மானிப்பாய்
3. கோப்பாய்	7. சாவகச்சேரி
4. யாழ்ப்பாணம்	

நோர்வே தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழகத்தின் உதவியுடனான போஷாக்குப் புனர்வாழ்வுநிலையம் கோப்பாய் சுகாதார வைத்திய அதிகாரி பிரிவிலுள்ள குழந்தைகளைப் பராமரிக்கும். இந்நிலையம் அத்தியாவசிய மருத்துவ சேவைகள் கருதி கொக்குவில்லில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

எமது திட்டத்தில் சுகாதார வைத்திய அதிகாரிகள், சுகாதார மருத்துவத் தாதியர்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து எமது தொண்டர்களுடனும் பணியாளர்களுடனும் சேவைாற்றுகிறார்கள். இவர்களுக்கு உதவியாக உடுவில் மகளிர் கல்லூரி Interact club மாணவிகளும் சேவையாற்றுகிறார்கள்.

திட்டத்தின் முக்கிய அளவுகோலாக சமூக மருத்துவபீடத்தினரால் தரப்பட்டுள்ள வரைபடம் இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வரைபடத்தில் A,B,C என மூன்று வரைவுகள் உள்ளன.

இவ்வரைபடம் ஸ்டீலங்கா அரசின் A, B என்ற இருவரைபுகளுடன் வழங்கப்பட்டுவந்தது:

A. ஆரோக்கியமான வளர்ச்சி

B. ஆபத்துநிலை

ஆபத்துநிலைக்குக் கீழுள்ள அனைவருமே பராமரிக்கப்படவேண்டியவர்களாக உள்ளபோதும் B க்குக் கீழுள்ள 44 000 குழந்தைகளையும் கவனிக்கும் சக்தி இல்லாமையால் மிகவும் ஆபத்தான நிலையைக் குறிக்கும் கோடாகவே C வரையப்படுகிறது.

C. மிகமிக ஆபத்தான நிலை

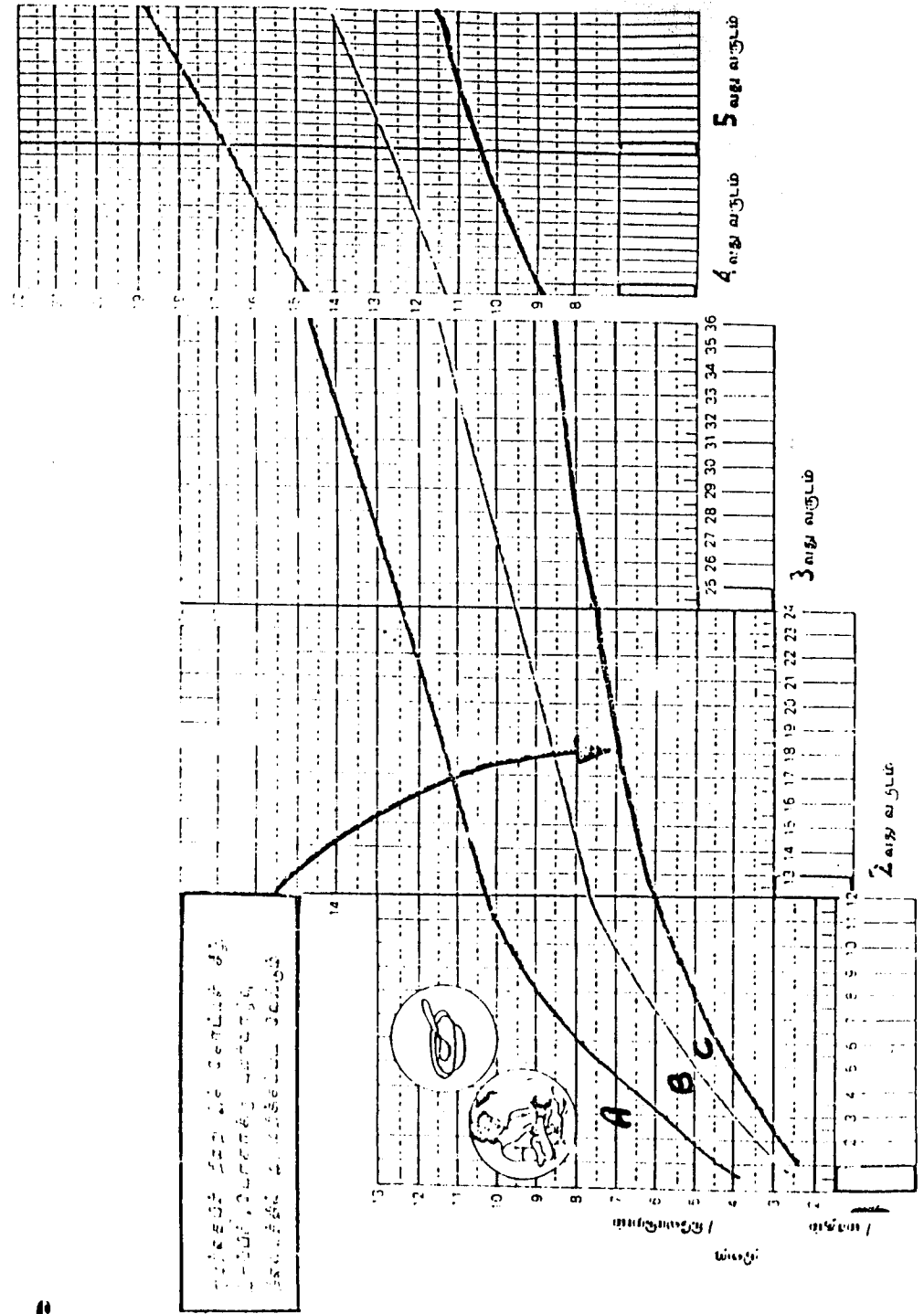
C என்ற வரைபுக்குக் கீழ் உள்ள குழந்தைகள் சுகாதார மருத்துவ தாதியர்களாலும் வைத்திய அதிகாரிகளாலும் எமது நிலையத்துக்கு அனுப்பப்படுவார்கள். இவ்வாறு அனுப்பப்படும் 05 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகள் வாராந்தம் செவ்வாய்க்கிழமை நடைபெறும் எமது தாய் சேய் நல கிளினிக்கில் பரிசோதிக்கப்படுவார்கள்.

1. குழந்தை பரிசோதிக்கப்பட்டு குழந்தைக்கு வேண்டிய பாடலாவி, போஷாக்குணவு, ரொளிக் வகைகள் வழங்கப்படும்.

2. நோய் ஏதாவது காணப்பட்டின் குழந்தை போதனா வைத்தியசாலைக்கு அனுப்பப்படும்.

3. குழந்தையின் பெற்றோருடைய குடும்பநிலை, தொழில் வருமானம் கவனத்தில் எடுக்கப்பட்டு தேவைப்பட்டின் நிவாரண உதவிகள் வழங்கப்படும்.

4. தொழில்செய்யக்கூடியவர்களுக்குத் தேவைப்படும் கட்டடங்களில் தொழில் செய்வதற்கான பணம் கடனாக வழங்கப்படும்.

இந்நிலையில் இரண்வோர்கள் அவதானிக்கும்போது குழந்தையின் எடை தேறிவருவதாகக் காணப்பட்டால் இதேவகையில் குழந்தைக்கான உதவி A, B என்ற வரைபுகளுக்கிடையில் வரும்வரை வழங்கப்படும். இந்நிலையில் எடை தேறாதுவிட்டால், குழந்தையும் தாயும் எமது நிலையத்தில் தங்கவைக்கப்படுவார்கள். இவர்கள் இந்நிலையத்தில் தொடர்ந்து 2-3 மாதங்கள்வரை எடை தேறும்வரை தங்கவைக்கப்பட்டு பராமரிக்கப்படுவார்கள். இவ்வாறு பராமரிக்கப்படுபவர்கள் 2-3 மாதங்களில் எடை தேறிவருவதை அவதானிக்கமுடிகிறது.

எடை தேறி வெளியே செல்லும் குழந்தைகள் வாராந்தம் நடைபெறும் சிளிளிகளுக்கு வந்து பரிசோதனைக்குள்ளாகிறார்கள்

எமது நிலையத்தில் ஒரேநேரத்தில் 30 குழந்தைகளும் தாய்மாரும் தங்கவைக்கப்படக்கூடிய வாய்ப்புள்ளது. இத்தொகையை 50 ஆக்கக்கூடிய வாய்ப்பு பரிசீலிக்கப்படுகிறது.

இங்கு தங்குகின்ற குழந்தைகளுக்கு வைத்திய அதிகாரிகளின் சிபாரிசின் படியான உணவுவகைகள் வழங்கப்படுகின்றன தாய்மார்கள் இங்கு தங்குவதன் மூலம் குழந்தைகளுக்கான உணவுவழங்கலில் புதிய அனுபவங்களை அவர்களும் பெற்று வெளியிலும் தொடரமுடிகிறது. எம்மால் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள திட்டத்தை நீங்கள் பொறுப்பேற்கும்போது இதேமாதிரியான மேலும் ஓர் நிலையத்தை நாங்கள் ஆரம்பிக்க வாய்ப்புள்ளது.

...தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழகம்
யாழ்ப்பாணம்

செயற்திட்ட வீளக்கம்

உத்தேச செயற்திட்டம்	போஷாக்குப் புனர்வாழ்வுநிலையத்தை அமைத்தல்
செயற்படுத்தும் அமைப்பு	தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழகம் 83/2 காங்கேசன்துறைவீதி கொக்குவீல்
செயற்திட்டப்பிரதேசம்	கோப்பாய் சுகாதார வைத்திய அதிகார பிரிவு
பயன்பெறுவோர்	1. போஷாக்கின்மையால் பாதிப்புற்ற 1080 குழந்தைகள். 2. நிவாரண உதவிகள் பெறும் 150 குடும்பங்கள். 3. தொழில் ஆரம்பிப்பதற்குரிய கடன் பெறும் 63 குடும்பங்கள்.
திட்டத்தைச் செயற்படுத்தும் முறை	1. போஷாக்குப் புனர்வாழ்வு நிலையத்திற் தங்கி குழந்தைகள் நிவாரணமும் சிகிச்சையும் பெறுதல். 2. போஷாக்குப் புனர்வாழ்வுநிலையத்திற்கு வெளியிலிருந்து குழந்தைகள் நிவாரணமும் சிகிச்சையும் பெறுதல்.
செயற்திட்டத்தின் பயன்	1080 குழந்தைகள் போஷாக்கின்மையால் ஏற்படும் மரணத்திலிருந்து காப்பாற்றப்படுதல்.
செயற்திட்டத்தின் வருடாந்தச் செலவு	2.474 மில்லியன் ரூபா.
செயற்திட்டத்திற்கான பொறுப்பு	தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழக நோர்வேக்களை

உத்தேச செலவு வீபரம் (ரூபாவில்)

1. ஆரம்பச்செலவுகள்

அ) முப்பது குழந்தைகளும் தாய்மார்களும் தங்குவதற்குரிய வீட்டுவசதி (திருத்தவேலைகள் உட்பட), மேலதிக கொட்டகைகளும் மலசலகூடங்களும் அமைத்தல்:

1. திருத்தவேலைகள்	10 000
2. சமையலறை	40 000
3. மேலதிக தங்குமிடவசதிக்கான கொட்டகைகள்	45 000
4. மலசலகூடம் அமைத்தல்	30 000

ஆ) சமையலறை உபகரணங்கள்

75 000

இ) தளபாடங்கள் (நோயாளர்களுக்கும் அலுவலகத் துக் குமானவை)

30 000

ஈ) கட்டில், படுக்கைவிரிப்புக்கள், சிறுவர்களுக்கும் தாய்மார்களுக்கும்மான உடைகள் (60 X 800,-)

48 000

உ) அலுவலக உபகரணங்கள், பதிவேடுகள் ஆகியன

35 000

ஊ) சிறுவர்களுக்கான விளையாட்டுப்பொருட்கள்

10 000

323 000

2. மாதாந்த நிர்வாகச் செலவுகள்

அ) பயிற்சிபெற்ற மேற்பார்வையாளர் (1)

4 000

ஆ) பயிற்சிபெற்ற வேலையாளர்கள் (2X2000)

4 000

இ) உதவியாளர்கள் (2X1250)

2 500

ஈ) சமையலாளர்கள் (2X1750)

3 500

உ) சுத்திகரிப்புத் தொழிலாளர் (1X1750)

1 750

ஊ) பிறசெலவுகள்

1 500

17 250

3. நிலையத்தில் தங்கியுள்ள 30 தாய்மார் மற்றும் குழந்தைகளுக்கான பராமரிப்புச்செலவு

அ) உணவு, விஷேட போஷாக்குணவு - குழந்தைகளுக்கு	
45 ரூபா X 30 குழந்தைகள் X 30 நாட்கள்	40 500
ஆ) குழந்தைகளுக்கான மருந்துவகைகள்	
10 ரூபா X 30 குழந்தைகள் X 30 நாட்கள்	9 000
இ) உணவு - தாய்மார்களுக்கு	
35 ரூபா X 30 தாய்மார்கள் X 30 நாட்கள்	31 500
	<u>81 000</u>

4. நிலையத்திற்கு வெளியீற் தங்கியுள்ள 150 குழந்தைகளுக்கான போஷாக்கு நிவாரணச் செலவுகள்

அ) பாலுணவு (மாதத்திற்கு 2 பைக்கற்றுகள்)	
75 ரூபா X 150 குழந்தைகள் X 2	22 500
ஆ) விற்றமின்களும் போஷாக்குணவுகளும் (மாதம் இருமுறை)	
50 ரூபா X 150 குழந்தைகள் X 2	15 000
இ) உணவுவகைகள் (வாராந்தம்)	
10 ரூபா X 150 குழந்தைகள் X 4	6 000
	<u>43 500</u>

5. தொழில் வருமானமற்ற வறுமையில் வாடும் 25 குடும்பங்களுக்கான நிவாரண உதவிகள் (மாதமிருமுறை)

500 ரூபா X 25 குடும்பங்கள் X 2	25 000
	<u>25 000</u>

6. தொழில் தொடங்குவதற்கான 30 குடும்பங்களுக்கான கடனுதவிகள்

5000 ரூபா X 30 குடும்பங்கள்	150 000
	<u>150 000</u>

7. மொத்தச் செலவுகள்

1. ஆரம்பச்செலவுகள்		323 000
2. நிர்வாகச் செலவுகள்	17 250 X 12	207 000
3. நிலையத்தில் தங்கியுள்ளோருக்கான பராமரிப்புச் செலவுகள்	81 000 X 12	972 000
4. நிலையத்திற்கு வெளியிலிருந்து நிவாரணம் பெறும் குழந்தைகளுக்கான செலவுகள்	43 500 X 12	522 000
5. நிவாரண உதவிகள்	25 000 X 12	300 000
6. கடனுதவிகள்		150 000
		<u>2474 000</u>

நேருக்குநேர்

இடம்: போஷாக்குப் புனரவாழ்வு நிலையம்
(Nutrition Rehabilitation Centre)
37 காங்கேயன்துறைச் சாலை
யாழ்ப்பாணம்

காலம்: 24. 11. 1992 (செவ்வாய்)
மாலை 5 மணி

ஒவ்வொரு செவ்வாய்க் கிழமையிலும் மாலை நேரத்தில் அங்கே போனால் இக் குழந்தைகளைச் சந்திக்கலாம். இப்படியொருநிலை உருவாகிவருவது பலருக்கும் தெரியாது. டாக்டர் நச்சினார்க்கினியனின் தகவல் ஒன்று எம்மை கொக்குவிலிலுள்ள போஷாக்குப் புனரவாழ்வு நிலையத்திற்குச் செல்லவைத்தது. உள்ளே நுழைந்ததுமே டாக்டர் நச்சினார்க்கினியனின் தகவல் சரியானது தான் என்பதை உணர்ந்துகொண்டோம்.

இங்கும் அங்குமாக நூற்றுக்கணக்கான குழந்தைகள்; பால் வடியும் முகங்களில் பஞ்சம் குடிகொண்டிருந்தது; பூரிப்படையவேண்டிய பெற்றோர்களின் முகத்தில் இனம் புரியாத சோகம்.

உள்ளே சென்று எம்மை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டோம். சுற்றிப்பார்க்கவும் விபரமறியவும் பரிபூரண ஒத்துழைப்பு' எமக்குக் கிடைத்தது.

ஏன் இப்படி இந்தக் குழந்தைகளெல்லாம்.....? எமது கேள்வி

முடிவடைய முன்னரேயே குழந்தைகளுக்கு மருந்துகள் வழங்கிக் கொண்டுருந்த வெண்சீருடை அணிந்த தாதி ஒருவர்கறுக்கிட்டார்.

உணர்ச்சிகளின் கொந்தளிப்பு அவரில் தெரிந்தது.

"சாப்பிக்காலத்தில் தாய் ஒழுங்கான முறையில் நிறைவான உணவைச் சாப்பிட முடியாததாலேயே இக்குழந்தைகள் வளர்ச்சி குன்றிப்பிறந்தன.

"இவர்களெல்லாம் ஏதோ அகதி முகாயில் பிறந்த குழந்தைகளாக எண்ணவேண்டாம். வீடுகளில் தங்கியுள்ள சாதாரண குடும்பங்களிற் பிறந்தவைதான் இவை".

முச்சுவிவேதற்கு மறந்த நிலையில் தொடர்ந்தார்...

"கடற்றொழில் முற்றாகத் தடைபட்டுவிட்டது. மின்சாரம் இல்லாததால் பெரும்பாலான தொழில்கள் நின்றே போய்விட்டன. இவ்வாறு தொழிலற்றுப் போன குடும்பங்கள் ஏராளம்.

"இலங்கை அரசாங்கம் சோயா அவரை கூட இங்கே வருவதைத் தடை செய்துள்ளது. திரிபோஷா கூட அரசாங்கம் நினைக்கும் போது தான் இங்கே வரும்".

குழந்தை ஒன்றின் அழும் குரலைக் கேட்டதும் தனது பேச்சை நிறுத்தி குழந்தையிடம் சென்று விட்டார்.

யாழ். பல்கலைக்கழக சமூக மருத்துவப்பீடத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் சிவராஜா குழந்தைகளைப் பார்வையிட்டுக்கொண்டிருந்தார். இவற்றை

க. ரதீல்குமார் -கழிபுரம்
29.12.92 இல் போஷாக்குப் புனரவாழ்வு நிலையத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டபோது

ஒழுங்குபடுத்துவதில் குடும்பநல சேவையாளர்களுடன் உடுவில் மகளிர் கல்லூரி இன்றறகற் (Interact) கழக மாணவிகளும் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

எங்கள் முகபாவனையில் எங்களுக்கு ஏற்பட்ட சந்தேகத்தைப் புரிந்து கொண்டவர்போல, விபரக் கோவைகளைத் தாங்கியவண்ணம் ஒரு இளைஞர் எம்மை அணுகினார். அவர் நிலையத்தின் பொறுப்பாளராக இருத்தல் வேண்டும்.

அட்டவணையொன்றைக் காட்டி விளக்கம் தந்தார்.

"பிறக்கும் போது குழந்தையொன்றின் நிறை ஆகக்குறைந்தது 2.500 கிராமாக இருத்தல் வேண்டும்.

ஆனால், இக் குறிப்பிட்ட நிறையிலும் பார்க்க நிறைகுறைந்த நிலையில் பிறக்கும் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துவருகின்றது.

பிறந்து 6 மாதங்களின் பின்னர் 2 மடங்காகவும் 1 வருடத்தின் பின்னர் 3 மடங்காகவும் நிறை அதிகரித்தல்

க. ரதீல்குமார் -கழிபுரம்
23.01.93 இல் போஷாக்குப் புனரவாழ்வு நிலையத்திலிருந்து வெளிவந்தபின்பு

வேண்டும். பிறக்கும்போது 2.5 கிலோ கிராம் நிறையிலும் குறைந்த நிறையுடைய பிள்ளைகளுக்கு இங்கு சிகிச்சையளிக்கின்றோம்.

ஒரு மாதத்தில் நிறை அதிகரிப்பு ஏற்படாவிடில் குழந்தைகளை இங்கேயே தங்கவைத்துச் சிகிச்சையளிக்கிறோம்"

உள்ளே கூட்டிச் சென்று தங்கிச்

சிகிச்சை பெறும் குழந்தைகளைக் காண்பித்தார். "மரஸ்மஸ், குவாசியக் கோரா இது?" எங்கள் கேள்விக்கு சோகம் ததும்பிய நிலையில் ஆமோ திப்பதுபோல தலையசைத்தார்.

"இதுவரை இல்லாதிருந்த இவ்விரு நோய்களும் இங்கேயும் தோன்றத் தொடங்கிவிட்டன. இது நல்ல அறி குறியல்ல. புரதக் கலோரிக் குறை பாட்டால் மரஸ்மஸ்ஸும் புரதக் குறைபாட்டால் குவாசியக்கோரும் உண்டாகின்றன. இது இவர்கள் உடல் வளர்ச்சியை மட்டுமன்றி முளை

அவரின் உரையாடலைச் செவி மடுத்தவாறே குழந்தைகள் சிலரை "கிளிக்" செய்துகொண்டோம்.

எஞ்சிய சந்தேகங்களையெல்லாம் கேட்டுத் தெளிவுபடுத்திக் கொண்டோம்.

தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழகத்தினரே இப்போஷாக்கு புனர்வாழ்வுநிலையத்தை அமைத்துப் பராமரித்து வருகின்றனர். முதற் கட்டமாக கோப்பாய் சுகாதார வைத்திய அதிகாரி -பகுதியைச் (Kopay M.O.H

"காப்பக்காலத்தில் தாய் ஒழுங் கான முறையில் நிறைவான உணவைச் சாப்பிட முடியாததாலேயே இக்குழந்தைகள் வளர்ச்சி குன்றிப் பிறந்தன.

"இவர்களெல்லாம் ஏதோ அகதி முகாமில் பிறந்த குழந்தைகளாக எண்ணவேண்டாம். வீடுகளில் தங்கியுள்ள சாதாரண குடும்பங்களிற் பிறந்தவைதான் இவை".

விருத்தியையும் வெகுவாகப் பாதிக்கின்றது.

"பெரும்பாலான குடும்பங்களில் உழைப்பாளியான குடும்பத்தலைவன் உண்பது போக மீதியையே மனைவியும் குழந்தைகளும் பங்கு போடவேண்டியுள்ளது. சமுதாயத்தில் பெண் இரண்டாந்தரமானவள் என்ற கணிப்பு இருப்பதனாலும் கல்வி கேள்விகளில் சமதையில் லாததாலும் பெண்ணே தன்னைக் குறைந்தவளாகப் பார்ப்பதால் இப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டியுள்ளது. தாய்மார்களும் குழந்தைகளும் உணவு விநியோகத்தில் விசேட சலுகை வழங்கப்பட வேண்டியோர்."

division) சேர்ந்த குழந்தைகளுக்கு இங்கு சிகிச்சையளிக்கப்படுகின்றது. 159 பிள்ளைகள் இங்கு சிகிச்சை பெறுகின்றனர். இத்திட்டம் ஏனைய பகுதி களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படவுள்ளது. இந் நிலையத்தில் வைத்து மருந்து வகைகளுடன் போஷாக்கு உணவு வகைகளும் மற்றும் இலைக்கஞ்சி, பயறு, கொழுக்கட்டை, உழுத்தங்கனி, மரக்கறி சூப், முட்டை அரையவியல், பொரிசுடலைமா போன்ற உளூர் உற்பத்திகளும் வழங்கப்படுகின்றன.

இவர்களுக்கான மருத்துவ ஆலோசனையை யாழ். பல்கலைக்கழக

பொ. மயூரன் - உரும்பிராய்

12.01.93 இல் போஷாக்குப் புனர்வாழ்வு நிலையத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டபோது

மருத்துவப் பிரிவு வழங்கிவருகின்றது.

உள்ளே நின்றிருந்த ஒரு தந்தையிடம் மெதுவாகப் பேச்சுக் கொடுத்தோம்.

உதட்டோரம் இழையோடிய ஒரு தான்முறுவலுடன், போக்குவரத்துச் சீரின்மையால், ஸ்ரீலங்கா அரசின் பொருளாதாரத்தடையால் யாழ்ப்பாணத்தில் உச்சவிலையில் இருக்கும் உணவுவகைகளைத் தன்னால் கொள்வனவு செய்து மனைவியையும் குழந்தையையும் போஷிக்க முடியாத நிலையில் தனது வருமானம் இருப்பதாகத் தெரிவித்தார்.

இதற்கான தீர்வு?.....

நீண்ட நேர அமைதிக்குப்பின்னர் அவர் எமக்களித்த பதில்:

"எல்லாவற்றிற்கும் கொழும்பை நம்பியிராமல் எங்களிலேயே தங்கியிருக்கும் நிலை விரைவில் உருவாக

பொ. மயூரன் - உரும்பிராய்

03.02.93 இல் போஷாக்குப் புனர்வாழ்வு நிலையத்திலிருந்து வெளியேறியபோது

வேண்டும். ஸ்ரீலங்கா அரசின் மற்றுரைகளை யாவும் மற்றாகத் தகர்த்தெறியப்படுதலே இந்நோய்க் கான தீர்வையும் தேடித்தரும்."

கனத்த நெஞ்சுடன் அங்கிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டோம்.

நன்றி: "நங்கூரம்" - சமூக அறிவியல் ஏடு

குழந்தைகளின் போஷாக்குநிலை

வைத்தியகலாநிதி ந. சிவராஜா
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
சமூகமருத்துவத்துறை
மருத்துவப்பீடம்
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

யாழ்ப்பாணத்தில் வாழுகின்ற குழந்தைகளின் பலர் ஒரு மலைக்குன்றையோ ஒரு நீர்வீழ்ச்சியையோ அல்லது ஓர் ஆற்றையோ ஒருபோதும் கண்டிருக்கமாட்டார்கள். ஆயினும் அவர்கள் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுடன் ஒப்பிடும்போது மிகவும் உயர்ந்த போஷாக்குநிலையை அனுபவித்துவந்துள்ளனர்.

அமெரிக்காவின் சுகாதாரக்கல்விக்கும் நலன்பேணலுக்குமான திணைக்களம் இலங்கை சுகாதார அமைச்சுடனும் ஏனைய அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்களுடனும் இணைந்து மேற்கொண்ட இலங்கையின் போஷாக்குப் பற்றிய 1975/76 ஆம் ஆண்டின் ஆய்வு யாழ்ப்பாணத்து பள்ளிமுன்னிலைப்பிள்ளைகள், நாட்டின் ஏனைய பகுதிச்சிறார்களிலும் பார்க்கக் கூடிய போஷாக்குத் தரத்தை அனுபவிப்பவர்கள் எனச் சுட்டிக்காட்டி நின்றது. இந்த ஆய்வின் படி யாழ்ப்பாணத்து பள்ளிமுன்னிலைப்பிள்ளைகளில் 3.7 வீதத்தினர் மாத்திரமே கடுமையான போஷாக்கின்மையால் பாதிக்கப்பட்டனர் என அறியப்பட்டது. அதேவேளை இலங்கையின் சராசரி கடுமையான போஷாக்குப்பாதிப்பின் நிலை 6.6 வீதமாக இருந்துள்ளது. இதேநேரம் காலி, மட்டக்களப்பு, இரத்தினபுரி, கண்டி போன்ற பகுதிகளில் பள்ளிமுன்னிலைப்பிள்ளைகளில் 8 % வரை கடுமையான போஷாக்குப் பாதிப்பிற்குள்ளாகியிருந்தனர்.

ஒருவேளை, இவ்வாய்வின் முடிவுகளின் காரணமாகத்தான் யாழ்ப்பாணத்தில் குழந்தைநல சேவைகளில் மேற்கொள்ளவேண்டிய முன்னேற்றங்கள் ஓரங்கட்டப்பட்டு, ஏனைய பகுதிகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். தென்பகுதியிலுள்ள பலசரக்குக்கடைகளில் விற்பனைக்காக அடுக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கும் "திரிபோஷா" வினைக்கூட யாழ்ப்பாணத்தில் சந்தைப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

யாழ்ப்பாணத்துச் சிறார்களுக்கான சேவைகள் படிப்படியாக அலட்சியம் செய்யப்பட்டு கடந்த தசாப்தத்தில் இவர்களுடைய சுகாதாரநிலை மிகவும் சீர்குலைந்தது.

உணவுப்பொருட்கள், மருந்துகள், திரிபோஷா, குழந்தைகள் - காப்பிணித்தாய்மாருக்கான தடுப்புமருந்துகள் என்பவற்றின் மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள தடைகள் அண்மைக்காலத்தில் இதனை மேலும் மோசமடையச் செய்துள்ளது. அடிக்கடி ஏற்பட்ட குண்டு, எறிகணை வீச்சுக்கள் இதற்கு மேலும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. இது குழந்தைகளைத் தமது சொந்த இல்லங்களிலிருந்து அகதிமுகாம்களுக்கு துரத்திவிட்டுள்ளது. இதனால் இவர்கள் தங்களுடைய உணவுக்காக முதியவர்களுடன் போட்டியிடவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இலங்கை அரசும் யுனிசெப் தாபனமும் இணைந்து வெளியிட்ட (ஸ்ரீலங்காவின் குழந்தைகளும் பெண்களும் 1991, பக் 94, 95) வெளியீட்டில் வடக்கு-கிழக்கு மக்களின் 45.8% இடம்பெயர்ந்துள்ளார்கள் எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இதன்படி 340 000 குழந்தை அகதிகள் உள்ளார்கள்.

எஸ். ஏ. மீகமவும் ஏனையோரும் குறித்துள்ளபடி 1971 இல் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தால் மரணவீதம் அதிகரித்தபோது ஆகக்கூடிய பாதிப்புக்குள்ளானவர்கள் குழந்தைகளும் வயோதிபர்களுமே என்பதை ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. இன்று யாழ்ப்பாணத்திற்கு பிறக்கும் 20 குழந்தைகளில் ஒரு குழந்தை தனது முதலாவது பிறந்ததினத்தைக் கொண்டாட உயிருடன் இருப்பதில்லை. அதாவது 5 வீதமான குழந்தைகள் ஓராண்டைப் பூர்த்திசெய்யும் முன்னரே மரணித்துவிடுகின்றனர்.

1982இல் கோப்பாய் சுகாதார வைத்திய அதிகாரி (எம். ஓ. எச்) பிரிவில் இதன் ஆசிரியராலும் ஏனையோராலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின்மூலம் கணக்கிடப்பட்ட குழந்தைகள் இறப்பு வீதம் (ஐ. எம். டி.) 35.4 இற்கும் 50.0 இற்கும் இடையினதாக இருந்தது. இருப்பினும் இக்காலப்பகுதியில் குடிசன மதிப்பீட்டுப் புள்ளிவிபரத்திணைக்களத்தால் யாழ்ப்பாணத்திற்கான குழந்தைகள் மரணவீதம் 18.0 எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கொக்குவில், கோண்டாவிற பகுதியை உள்ளடக்கிய பல்கலைக்கழக வெளிக்களத்திட்டப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அண்மைக்கால ஆய்வின்படி குழந்தைகள் மரணவீதம் 42.9 ஆகவுள்ளது.

பல்கலைக்கழக வெளிக்களத்திட்டப்பகுதி, யாழ். குடாநாட்டின் ஏனைய பகுதிகளிலும் பார்க்க சுகாதாரக் கவனிப்பு உடையது. ஆகவே ஒருவர் யாழ்ப்பாண மாவட்டம் முழுவதற்கும் கூடிய குழந்தைகள் மரணவீதத்தை எதிர்பார்க்கவேண்டும். ஆனால் 1990 இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட யாழ்ப்பாணத்துக்கான குழந்தைகள் மரணவீதம் 16.6 ஆகும். மேற்கூறிய ஆய்வுகளில் காட்டப்பட்ட குறைந்த குழந்தைகள் மரணவீதம் பதிவுகளுரைபாடுகளால் ஏற்பட்டதாகும். முன்னைய ஆய்வின்படி முன்றில் ஒரு குழந்தைகள் வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்படமுன்னரே இறந்துவிடுகின்றனர். அவை பெரும்பாலும் பதியப்படுவதில்லை. வைத்தியசாலை மரணங்கள் கூட அரைவாசி

தான் பதியப்படுகின்றன. இது யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமல்ல திருகோணமலை, மொளராகலை, வவுனியா, பொலநறுவை ஆகிய மாவட்டங்களிலும் கூட நிலவுகின்றது என எண்ணவேண்டியுள்ளது. இங்கெல்லாம் குறைந்த குழந்தைகள் மரணவீதத்தை சுகாதாரத்திணைக்களம் வெளியிடுகிறது.

ஏனைய ஆசிய நாடுகளிற் போலவே இங்கும் வயிற்றோட்டம், கடுமையான சுவாசக்கோளாறுகள் போன்ற தொற்றுக்கள் போஷாக்குக்குறைபாட்டால் இலகுவில் ஏற்படுவதால் குழந்தைகள் இறக்கிறார்கள். ஆயினும் இந்த நாடுகளில் சுகாதார அதிகாரிகள் ஒன்றிணைந்த முயற்சியை எடுப்பதன்மூலம் இவ்வகையான மரணங்களைத் தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றது. ஆனால் இங்கு மருந்துகள் மற்றும் குழந்தை உணவுகளுக்கான தடைகள் என்ற ரீதியிலும் குடும்பநல சேவையாளர்கள், பொதுச் சுகாதாரப் பரிசோதகர்கள், உதவி வைத்திய அதிகாரிகள் போன்ற அடிமட்ட சுகாதார ஊழியர்களுக்கான பயிற்சிகளைக் குறைத்து தடைகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலமும் மரணங்களை அதிகரிக்க வழி வகுக்கப்படுகின்றது. 1980 இற்குப்பின் யாழ்ப்பாணத்தில் உதவி வைத்திய அதிகாரிகளின் பயிற்சிக்கு ஒருவரும் சேர்க்கப்படவில்லை குடும்பநலசேவையாளர்களும் பொது சுகாதாரப் பரிசோதகர்களும் குறைந்த அளவிலேயே பயிற்றப்பட்டவேருகிறார்கள்.

குழந்தைகள் நல நிலையங்களில் பணியாற்றுவவர்கள் அங்கு வருகின்ற குழந்தைகளில் போஷாக்குக் குறைபாடுடையவர்களின் அதிகரிப்பை அண்மைக்காலத்தில் அவதானிக்கக்கூடியதாகவுள்ளது. மரஸ்மல் சுவாசியோகோர், கடுமையான விற்றமின் A குறைபாடு, இரத்தசோகை என்பன முன்னர் காண்பதற்கரியனவாக இருந்த நிலை மாறி இவ்வகையான நோய்களால் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளை நாள்தோறும் நாம் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

1992 ஆம் ஆண்டு சிறுவர் பாதுகாப்புநிதியம் (ஐக்கிய இராச்சியம்) தங்களால் பராமரிக்கப்படும் கெற்பலி அகதிகள் முகாமில் குழந்தைகள் தொடர்பான ஆய்வினை மேற்கொண்டனர். இதில் 332 குழந்தைகள் பரிசோதிக்கப்பட்டனர். 6.8 வீதக் குழந்தைகள் எதிர்பார்க்கப்பட்ட உயர்த்துக்குரிய எடையில் குறைவுபட்டுக் காணப்பட்டனர். இது அண்மையில் ஏற்பட்ட போஷாக்கின்மைக்கான எடுத்துக்காட்டாகும். இவ்வெண்ணிக்கை 3ம் உலகைச்சேர்ந்த பஞ்சத்தால் வாடும் சில நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது பிரச்சனைக்குரியதாகக் கருத முடியாததாக விவாதிக்க முடிந்தாலும் 1975-76 இல் 3.7 வீதமாக இருந்ததைக் கவனத்திலெடுக்கவேண்டும். இது இன்றுள்ள நிலையில் கிட்டத்தட்ட அரைப்பங்கினதேயாகும். பல நாடுகளில் போஷாக்குநிலை முன்னேறியுள்ள நிலையில் யாழ் மாவட்டத்தில் குழந்தைகளின் நிலை மோசமாகிக்கொண்டே போகிறது.

1991 ஐப்பசி மாதம் யாழ். சுகாதார வைத்திய அதிகாரி மாநகரசபைக்கு

உட்பட்ட பல அகதிமுகாம்களில் வாழும் 01-04 வரை வயதுக் குழந்தைகளைக் கொண்ட ஆய்வு ஒன்றினை நடாத்தியுள்ளார். 644 குழந்தைகளைப் பரிசோதித்ததில் 73 வீதக் குழந்தைகள் வயதுக்கேற்ற எடையில்லாது வளர்ச்சி அட்டவணையில் குறைந்த நிலைக்குக் சிழ் உள்ளளரெனக்கண்டனர். இதேபோல் யாழ். மாநகரசபையின் ஒரு பகுதியில் வாழுகின்ற 5 வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகளை 1992 அக்டோபரில் நிறுத்தபோது அவர்களில் 58 வீதம் போஷாக்கின்மையாற் பாதிப்படைந்தது தெரியவந்தது. இது இவ்வாற்றுக்க 1990 ஆம் ஆண்டறிக்கையில் குடும்பநலன் காப்பகம் ஸ்ரீலங்காவிற்சூரிய நிலையை 34.7 வீதமாகக் குறிப்பிட்டேனது.

யாழ்ப்பாணத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இன்னொரு ஆய்வுப்படி ஒரு குழந்தையின் போஷாக்கு அது பிறப்பதற்கு முன்னரேயே பாதிக்கப்பட்டவேகிறது. சிறுவர் பாதுகாப்புநிதியம் (ஐக்கிய இராச்சியம்) இலங்கைச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் (யாழ்.கிளை) என்பவை இணைந்து யாழ். போதனா வைத்தியசாலையில் மேற்கொண்ட ஆய்வின்படி குறைந்த எடையுள்ள (2500 கிராம் இற்கு உட்பட்ட) குழந்தைகளின் பிறப்பு அதிகரித்துள்ளது. 1991 ஐப்பசி மாதக் காலப்பகுதியில் பிறந்த குழந்தைகளில் 23 வீதத்தினர் குறைந்த எடையுள்ளவர்கள். 1989 இல் இதேகாலத்திற்குரிய கணிப்பின்படி (இது ஓரளவான சாதாரணமான காலம்) 19 வீதத்தினர் தான் குறைந்த எடையுள்ளவர்களாகக் காணப்பட்டனர். இப்படியான நிலை மிகவும் முன்கூட்டியே ஆரம்பித்திருக்கவேண்டும். குடும்ப சுகாதார நலன்பேணும் மையத்தின் ஆண்டறிக்கையின் படி 1988 இல் யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலையில் பிறந்த குறைந்த எடையுடைய குழந்தைகளின் வீதம் 15.9 ஆக இருந்துள்ளது. 1989 இற்கும் 1991 இற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் எடைகுறைந்த குழந்தைகளின் பிறப்பு வீதம் 21 வீதத்தால் அதிகரித்துள்ளது.

மானிப்பாய் சுகாதாரப்பிரிவில் உள்ள குடும்பநலப்பணியாளர் ஒருவரால் ஒரு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அகதிமுகாம்களிலும் கிராமத்திலுமாக தான் சேவையாற்றும் பகுதியில் 01-04 வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகளின் போஷாக்குநிலையைக் கவனித்துள்ளார். இதற்கு நடுக்கைச் சுற்றளவு அளவுமுறையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன்படி கிராமத்தில் 60 வீதமானவர்களும் அகதிமுகாம்களில் 74.5 வீதமானவர்களும் போஷாக்கின்மையால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்காணப்பட்டுள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்துக் குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய மாமிசப் புரதத்தை முக்கியமாக முட்டைகளில் இருந்தும் மீனிலிருந்தும் தான் பெற்றுவந்தார்கள். கோழித்தின்மீது போடப்பட்டிருக்கும் தடையினாலும் பழுதடையக்கூடிய பொருட்களை விரைவில் எடுத்துவருவதில் உள்ள தடையாலும் முட்டையின் விலை பெரும்பாலான பெற்றோர்களின் வாங்கும் திறனுக்கு அப்பாற்பட்டதாகிவிட்டது. யாழ். குடாநாட்டைச் சுற்றி

மீன்பிடி கடுமையாகத் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. மாவட்டத்தின் மீனின் மொத்தத்தேவை 6, 600 மெற்றிக்தொன் ஆகும். ஆனால், 1991 இல் மொத்த மீன்பிடி 1, 094 மெற்றிக்தொன் ஆகும். இது மொத்தத்தேவையின் 16.6 வீதம் ஆகும். எனவே போஷாக்குக் குறைபாட்டுக்குள்ளாவது ஆச்சரியப்படக்கூடியதல்ல. யாழ்ப்பாணத்துக் குழந்தைகளின் போஷாக்குநிலை மிகவும் மோசமடைந்துள்ளது.

குழந்தைகளுக்குத் தங்களுடைய நிலைபற்றிக் குரல்கொடுக்கக்கூடிய தொழிற்சங்கங்களோ அல்லது அரசியற் பிரதிநிதித்துவமோ கிடையாது. எம் போன்ற முத்த குடியினரே இதில் குறுக்கிட்டு கிழநோக்கிச் செல்லும் இப் போக்கினைத் தடுக்கவேண்டும். எத்தியோப்பியா போன்ற நிலை வரும்வரை நாம் காத்திருக்கமுடியாது. அவ்வாறு காத்திருப்போமாயின் குழந்தைகளை முந்திய நிலைக்கு கொண்டுவருவது ஒரு பூதாகாரமான காரியமாகிவிடும்.

இன்று நாம் தலையிடவில்லையென்றால் எம் பிறசந்ததி எம்மீது குற்றம் சுமத்துவது திண்ணம்.

சிலியின் நோபல் பரிசுபெற்ற கவிஞர் கபிரியேல் மிஸ்ரல் என்பவரின் சொற்களில்:

“நாம் பல தப்புக்களையும் தவறுகளையும் செய்திருக்கின்றோம்
அவற்றுள் மிக மோசமான குற்றம்

- எமது குழந்தைகளை அநாதரவாக விட்டதுதான்
அதனால் வாழ்க்கையின் முளையையே புறக்கணித்துவிட்டோம்
எங்கள் தேவைகள் பலவற்றைத் தள்ளிப்போடலாம்
குழந்தைகளின் தேவைகளைத் தள்ளிப்போடமுடியாது

இப்பொழுதுதான்

- அவன் எலும்புகள் உருவாகின்றன
- அவன் குருதி உற்பத்தியாகத் தொடங்குகின்றது.
- அவன் உணர்வுகள் வளர்கின்றன.

அவனுக்கு நாங்கள் நாளை என்று சொல்லமுடியாது
ஏனெனில்,

அவன் பெயர்: இன்று.

எங்கள்
தோட்டத்து மலர்களுக்கு வானம் பொழிவதில்லை

ஈரம்
அவர்களது கண்களிலும்
நின்று போகாமல் அடித்துக்கொண்டிருக்கும்
இதயத்திலும் மாத்திரம் தான்
வயிற்றில் இல்லை!

வழமைபோல்
மண்ணிலே கூட்டாஞ்சோறாகி
கூடியிருந்து
சுவைத்து உண்பதுபோல் அபிநயித்து
அன்றைய பொழுதை ஏக்கத்திற் கரைப்பார்கள்

நாளையும்
இந்த வானம் பொய்க்கக்கூடும்
ஆனால்
இந்த மணற்பரப்பில்
அவர்கள் கூடியிருந்து
கூட்டாஞ்சோறாகி உண்பார்கள்
வலுவின்றிப் பொழுதைக் கழிப்பார்கள்

நாளா மறுதினமும்
இரக்கமற்ற வானம் இப்படியே இருக்கக்கூடும்
ஆனால்
நீங்கள்

-ஜெயா

Tamils Rehabilitation Organisation

P.O.BOX 4742
Sofienberg
0506 Oslo

P.O.BOX 298
4033 Forus

P.O.BOX 4277
Nygårdstangen
5028 Bergen